

TALİHSİZLİK

SANAT, KÜLTÜR VE EDEBİYAT DERGİSİ

3.SAYI
01.07.2023

SAVANNAH STEINER İLE
STOP MOTION ÜZERİNE
SORU - CEVAP

"YAŞAMAK BİR AĞAÇ GİBİ"
TEK VE HÜR..

S
A
N
A
R
T
T
V

UMUT ÖREN MURAT TERLEMEZ BİBLİOFİLA ABDULLAH MEMİŞ SAVANNAH STEİNER NAZ ÖZKAN CANER KARTAL NİSA TANRIVERDİ
MELEHAT SEVİNÇ BURCU ATABEY AYŞE CEYLAN RUH FELSEFESİ RİCO OBRA CEMİL HAŞİMİ SEMİH DUMAN EYLÜL AŞKIN

İÇİNDEKİLER

Kapak Tasarımı: Cemil Haşimi

- 1 İçindekiler
- 2 Talihsizlik Dergisi
SanArt TV nedir?
- 3-4 Ramon Ölüm Günü Hikaye
(Umut Ören)
- 5-6 3 Adımda Nasıl Kendim
Olabilirim? (Abdullah Memiş)
- 7-8 Müziğin ART Adresi (Erkin
Koray)
- 9-12 Savannah Steiner ile Stop
Motion Nasıl yapılır?
Soru-Cevap
- 13-14 Aç Kanadını, Uç Peşinden
Hayallerinin (Murat Terlemez)
Yasemin Yazı (Bibliofile)
- 15-18 Melahat Sevinç ile Horoz
Şekeri Kitabı Hakkında
(Bibliofile)
- 19-20 Güllerin Ahı (Naz Özkan)
- 21-22 Saçma Yazılar Topluluğu
- 23-24 Jose Mourinho'nun Roma'sı
(Umut Ören)
- 25-26 Mevsim Giymiş Sanki (Ayşe
Ceylan)
Korkularınızın sizi
yönetmesine izin vermeyin
(Burcu Atabey)
- 27-28 SanArt TV Tasarım
- 29-36 Şiirce (Ruh Felsefesi, Rico
Obra) / Nazım Hikmet / Cemil
Haşimi / Sosyete ART /
Teşekkürler

TALİHSİZLİK DERGİSİ

Kafasına göre çıkan dergi. Gönderme yaptım. Biz bu dergiyi yapmaya devam edeceğiz.

Peki ya siz dergiyi okumaya devam edecek misiniz? Günler geçiyor, zaman bitiyor. İnsanlar doğuyor, insanlar ölüyor. Ne oluyor?

Aynı şeyler, aynı hisler, aynı umutlar, aynı umutsuzluklar ve aynı talihsizlikler. Geriye kalan sadece anılar. Bir gülümseme bırakma ümidiyle harcanan yıllar. Geçen yıllar, geçecek yıllar, yıllar yıllar ve iyi okumalar..."

SANART TV NEDİR?

"SanArt TV, yani Sanatın Adresi, sanat ile ilgili her şeyi içinde bulundurmak için yola çıkan bir kanal. Gözlerinizi kapatın ve yapmak istediğiniz sanat faaliyetini hayal edin. Sonra bize yazın: 'Ben müzik grubu kurmak istiyorum.' Harika! O zaman bize yaptığın işleri yolla. Sonra birlikte yapalım. Çizgi Roman, karikatür, kitap, podcast, içerik fikirleri ve dahası. Aklında ne varsa gel beraber yapalım.

RAMON
ÖLÜM GÜNÜ

SON KAN

Kapı çaldı.

TAK! TAK! TAK!

Normalde bu saatte kimse gelmezdi. Tedirgin oldu. Yastığın altından silahını çıkarttı. Yavaş adımlarla kapıya yaklaştı. Kapının deliğinden bakmak için eğildi.

PAT! PAT! PAT!

Kapıya üç el ateş edildi. Silah sesi bütün apartmanda yankılanırken, merdivenlerden koşarak kaçmaya çalışan Taylor, duraksadı.

"Ya öldüremediysem" diye düşündü. Arkasını döndü.

PAT! PAT! PAT!

Öldürememişti.

Ramon, merdivenlerin başında elinde SIG Sauer P226 marka tabanca ile kanlar içinde yerde yatan Taylor'a baktı.

4 sene önce motor kulübünde tanışmışlardı. Ve Taylor'un neden kendisini öldürmek istediğini anlayamadı. Zaten bunu düşünmeye vakti yoktu. Hemen cesedi ortadan kaldırmalıydı. Silahını beline koydu. Merdivenlerden aşağıya indi, ve Taylor'ı kucakladı. Uzun sarı saçlarından kanlar akıyordu. Kanlar merdivenlerden süzölmeye devam ederken. Kapısının önüne geldi. Taylor'ı yere bıraktı. Kapının deliklerine ve yerdeki kanlara baktı. Çok fazla vaktinin olmadığını ve apartmandaki kişilerin onu gördüğünün farkındaydı. Cesedi saklamanın bir yolu olmadığını düşündü. Evine girdi. Üstündeki kanlı tişörtü çıkarttı. Banyoya girdi. Ellerini yıkamaya başladı. O sırada dışarıda bağırışmalar duyuldu. Ramon aynaya baktı. Hemen bir plan yapmalıydı. Evde duramazdı. Bu işten kurtulmanın bir yolunu bulmalıydı. Aynı zamanda Taylor'ın onu neden öldürmek istediğini öğrenmeliydi. Önce ufak bir çanta aldı. İçine biraz para ve kıyafetlerini koydu. Telefonunun sim kartını çıkarttı ve kırdı. Telefonunu yanına aldı. Aynı zamanda Taylor'un telefonunu aldı. En son kiminle konuştuğunu öğrenmek istiyordu. Arabasının anahtarını alıp yavaş ve sakın bir şekilde dışarı çıktı. Dışarısı çok karanlıktı. 6 katlı bir binanın 4. katında oturan Ramon, evine son kez baktı. 1969 Ford Mustang arabasına bindi. Arayabileceği ya da gidebileceği kimse yoktu. Uzun süredir yalnız yaşıyordu. Onu öldürmek isteyenlerin olduğunu biliyordu. Ama motor kulübünden tanıştığı Taylor'ın böyle bir şey denemesini anlayamamıştı. Aynı tarafta olduklarını düşünüyordu. Dahası eski sevgilisiydi. Bir zamanlar sevdiği kadını öldürmesine rağmen Ramon çok soğuk kanlıydı. Arabanın içinde bir sigara yaktı. Radyoyu açtı. Papa Roach - Last Resort çalmaya başladı. Taylor'un telefonunu eline aldı.

En son aradığı numarayı aradı.

Neden bu kadar sürdü? Hey, TAYLOR!

Ramon sessiz kaldı. Sadece dinledi.

TAYLOR! Neden cevap vermiyorsun? Siktir. Ramon! demek ölmedin.

Bugün senin ÖLÜM GÜNÜN Ramon. Nereye gidersen git.

Bugün öleceksin.

DEVAM EDECEK..

UMUT ÖREN

4

3 ADIMDA NASIL KENDİM OLABİLİRİM?

"Bak tam bitti derken yeşeren hayatlar var!"

Merhabalar yorgunluktan hayattan bezmiş, fakat kocaman kalplerinde minicik çocukları olan kıymetli okurlarım. Öncelikle "Bugün nasılsın?" diye sorarak başlamak isterim.

Umarım hayatın tüm güzellikleri ansızın, hiç ummadığın bir zamanda konteynırlardan çıkan pisicikler misali seni buluyordur.

Bu yazımızda azıcık ihmal ettiğimiz benliğimizi mutlu etmenin kapısını aralayacağız. Aslında çoğumuz bu benliği ortaya çıkarmayı başarsa da BÜYÜK bir kesim, ki ben de önceleri o kesimden olan minik biriydim. Zor da olsa şimdilerde benliğimi daha rahat inşa edip, yaşayabiliyorum. . İşte bahsettiğim o azımsanmayacak kadar büyük kalabalık, benliğini nasıl ortaya çıkartacağını, nasıl yaşayacağını bilmemektedir. Bugünkü yazımızın büyük bir kısmı bu konu ile ilgili olacaktır. Hadi gelin üç adımda o benliği nasıl ortaya çıkartacağımızı bulalım.

Adım 1

"Her daim gülümse. Duygularımı yönetmeyi bil!"

Neden gülümsemelisin?

Çünkü duyguların en güçlüsü "Üzüntü" Olsa da onun panzehiri sayılan "Mutluluk" çözüm olur zehrin yayılmasına. Her ne kadar üzüntü duygusu ile bedensel olarak çöküşte olsak da Tebessüm ve mutluluk kaynakları ile kolaylıkla bedensel ve ruhsal çöküşümüzü stabile hale getirebiliriz. Yani mutluluktur insanı bedensel zindeliğe sokan. Ek olarak bilimsel kaynaklara ve onlara dayanak olan psiko-sosyal çalışmalara baktığımızda insan bünyesine mutluluğun sağladığı positive aktarım azımsanamayacak kadar çok diyebiliriz.

Yani insanlar gülümsediğinde beyine ve kalbe giden kan akışı hızlanıp, stabilize olur. Ve bu da kişinin daha enerjik ve yapıcı bir hale bürünmesini sağlar. Sağlık sorunlarından da bu sayede minimize şekilde kurtulmuş olur.

1900'lü yıllarda birçok hastanede akıl hastalığı ve psikolojik sorunlar yaşayan hastalar üzerinde yapılan testlere baktığımızda bireylerin üzgünken tebessümlerine neden olan belirli testlere verdikleri tepkilere baktığımızda; kendilerini daha iyi hissettiklerini, hatta çoğu hastanın stres ve üzüntünün kaynaklarını mutluluk hormonu ile değiştirdiklerinde hayatlarının daha yaşanılır bir hale büründüğünü aktarmışlardır. Uzun uzadıya örnekler bir yana kısaca gülümsemenin, mutlu olmanın benliğinize açılan çok büyük bir kapı olduğunu söyleyebiliriz. Bu gerçeği görmüş olmanızı temenni ediyorum.

"Mutlu ol ki benliğin yeniden inşa olsun."

Adım 2

"Değersiz hissettiğin yerde durma!"

Örneğin ailen, sevdiklerin, dostların ,yakın, uzak çevrende konuşurken dinlenmiyorsan, fikirlerin eleştiri ve bencilce tavırlar ile önemsizleştiriliyorsa orada durma ve o insanların senin hayatına olumsuz müdahalelerini sınırlandırmak için umursamazlık seviyeni arttır. Zira değerini kaybettiğin yerde benliğin yok olur Sen sana özelsin.

Ne giydiğin, ne yediğin, içtiğin, ne dinlediğin, nasıl yaşadığın senden başkasını ilgilendirmez. Bu nedenle başka! İnsanların hayatına müdahalesine izin verme. İzin verme ki benliğini ortaya çıkarırken keskin okların canını yakmasını ortadan kaldırmış olursun. Renkli mi giymek istiyorsun giyin. Sokakta dans mı etmek istiyorsun, durma ve dans et! Seyahate mi çıkmak istiyorsun? Kimseye seninle gelmesi için yalvarma ve o tatile tek başına çık! Hayatın kısa ve bir kereye mahsus olduğunu unutma. Özgür ve özgüvenli ol. Bırak içindeki o masum çocuk çıkıp yaşasın! Rutubetli ve karanlık insanları görmezden gelerek ortadan kaldır!

"Bırak özgürlüğün sesi seni bulsun!"

Adım 3

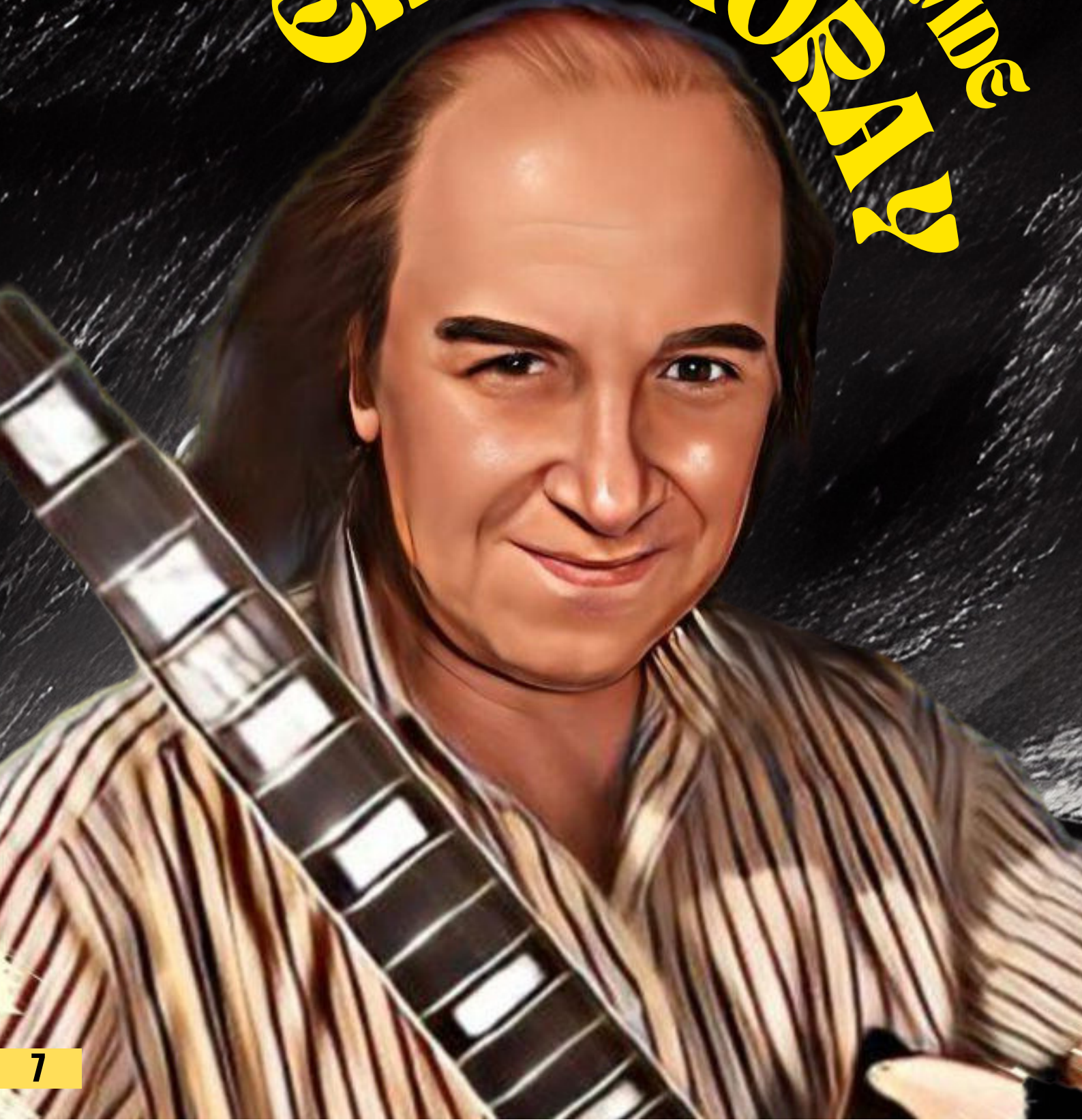
Ve son olarak "Kendine kocaman sarıl!" Bu yazının sonun kadar gelerek benliğini ortaya çıkarmayı başardın. Ve bunu ben veya bir başkası yapmadı. Sadece sen yaptın ve senden başkasının bunu başarmayacağını unutma. Hayat acımasız olduğu kadar da mükemmel! Baktığın yöne farklı bir şekilde bir daha baktığında hayatın karanlık olmadığını, aydınlık ve çok eğlenceli olduğunu göreceksin.

Kendi benliğini inşa etmek senin avuçlarının içinde. Hayatının iplerini "El alem" Denilen kokuşmuş beyinlerin elinden alıp, kendi ellerine al. Ve sımsıkı tut ki bir daha kimse o ipi senden alamasın.

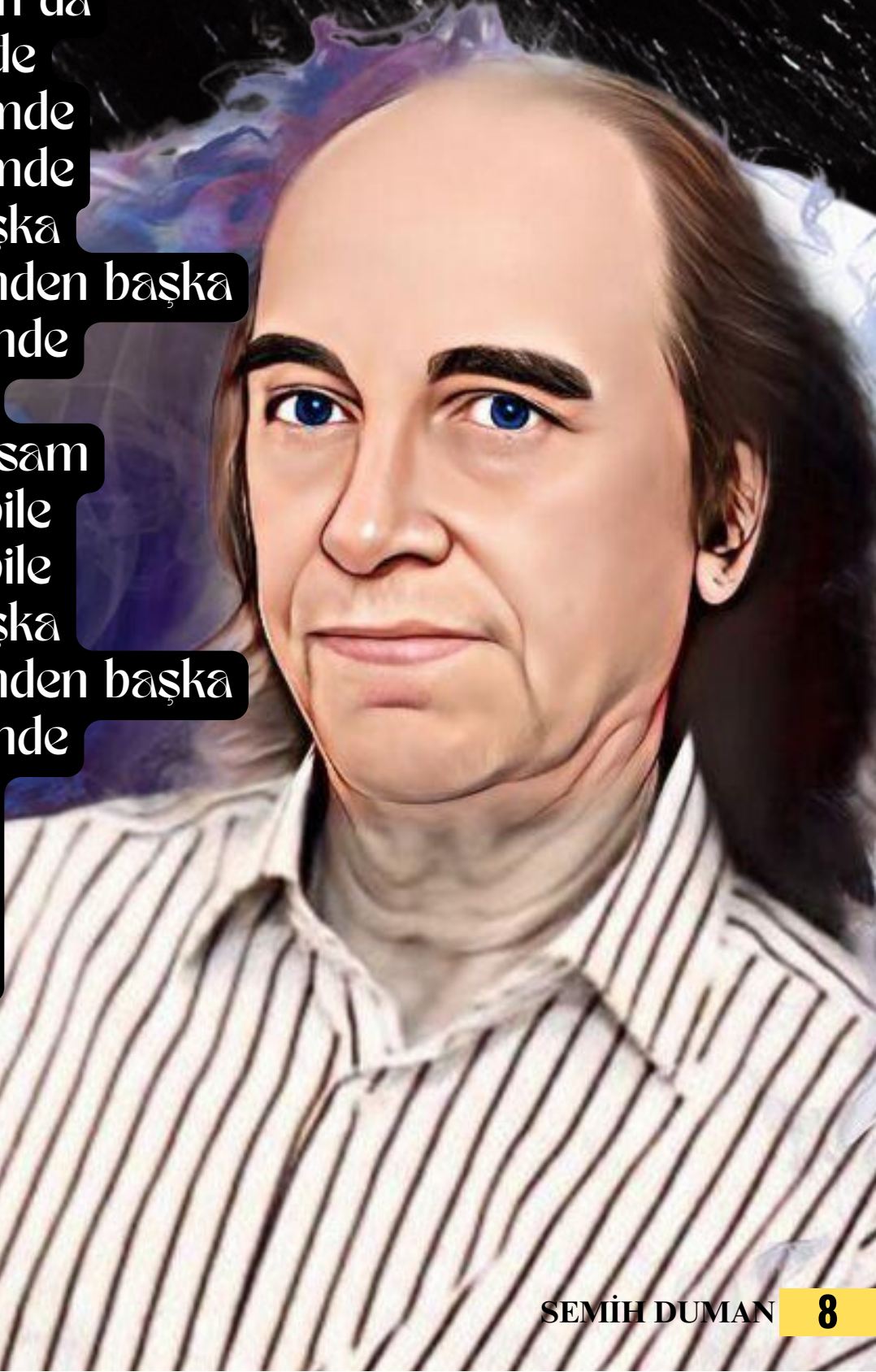
"Şimdi gülümse ve içindeki o minik afacanı ödüllendir. Sence de bir ödülü hak etmedi mi?.."

müziğin **ART** ADRESİ

SENİ HER GÖRDÜĞÜMDE
ERKİN KOPRA

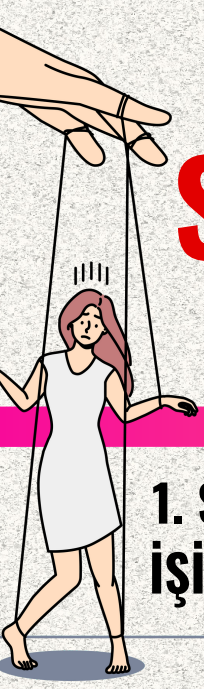

İnan ki senden başka
Senden başka, senden başka
Hiç kimse yok içimde
Kimse yok içimde
Yüzüne bakmasam da
Başımı çevirsem de
Seni her gördüğümde
Seni her gördüğümde
İnan ki senden başka
Senden başka, senden başka
Hiç kimse yok içimde
Kimse yok içimde
Ne kadar kırgın olsam
Dargın olsam da bile
Dargın olsam da bile
İnan ki senden başka
Senden başka, senden başka
Hiç kimse yok içimde
Kimse yok içimde
Kimse yok içimde
Kimse yok içimde
Kimse yok içimde

SAVANNAH STEİNER İLE

STOP MOTİON NEDİR? NASIL YAPILIR?

1. SAVANNAH STEİNER KİMDİR? TÜRKİYE'DE SİZİ VE YAPTIĞINIZ İŞİ MERAK EDEN BİR ÇOK İNSAN VAR. BİZE BİRAZ KENDİNİZDEN VE YAPTIĞINIZ İŞTEN BAHSEDER MİSİNİZ?

Savannah Steiner, Chicago, IL bölgesinde doğup büyüyen Amerikalı bir stop motion animatörüyüm. Guillermo Del Toro'nun Oscar ödüllü "Pinokyo" (2022) ve Aardman'ın "Chicken Run 2: Dawn of the Nugget" (2023 Aralık'ta yayınlanacak) gibi birçok stop motion prodüksiyonunda çalıştım. Steiner, Emmy ödüllü çocuk programı Tumble Leaf, Chef Show & Alien Xmas gibi Netflix projeleri, Katy Perry'nin "Cozy Little Christmas" müzik videosu ve Apple TV, YouTube, Hulu, Crackle ve Amazon Prime gibi yayın platformlarında animasyon yaptım. Ayrıca Instagram reklamları, büyük şirketlerin reklamları, bağımsız kısa filmler için animasyon yaptım ve sonunda Mattel için Barbie'nin ilk stop motion animasyonlu mini dizisini yönettim. Sürekli olarak diğer sanatçılarla işbirliği yapmakta ve kendi kişisel projeleriyle meşgul olmaktayım.

2. EĞİTİM SÜRECİNİZ HAKKINDA SİZİ TAKİP EDİP, AYNI ŞEKİLDE İLERLEMEK İSTEYENLER İÇİN BİLGİ VERİR MİSİNİZ?

Evet. Film endüstrisinde veya stop motion animasyonda ilerlemek isteyen herkese kendi projelerini yapmalarını söyleyebilirim. Ne kadar çok film yaparsanız o kadar iyidir. Hatta telefonunuzu bile kullanabilirsiniz! İnternette birçok eğitim videosu bulunuyor; doğru ekipmanı bulabilir ve yazılımı nasıl kullanacağınızı öğrenebilirsiniz. Bir stop motion filmi animasyonlamak istiyorsanız, tek ihtiyacınız bir masa, kamera, ışık ve bir kukla. Herhangi bir kukla, kil gibi işe yarayabilir. Sosyal medyada paylaşabilir, hashtaglerle topluluğa katılabilir ve sektörde hayranlık duyduğunuz kişilerin gönderilerine yorum yaparak iletişim kurabilirsiniz. Sosyal medyada her şey olabilir. Ben sosyal medyada başlamadım, kendi kısa filmini çektim ve ardından Los Angeles'taki bir stop motion stüdyosuna ücretsiz staj için e-posta gönderdim. 6 ay süren bir yazışmanın ardından sonunda stajı aldım! Hala öğrenmek için çok şeyim vardı, herkes sizin büyümenize yardımcı olmaya istekli olur, siz istekli olduğunuzu gösterirseniz.

3. EĞİTİMİNİZDE SİZİ YÖNLENDİREN VE MESLEĞİNİZ ÜZERİNDE ETKİN BİR ROL OYNAYAN, ROL MODELİM DEDİĞİNİZ BİR EĞİTİMCİ YA DA BİR BAŞKASI VAR MI?

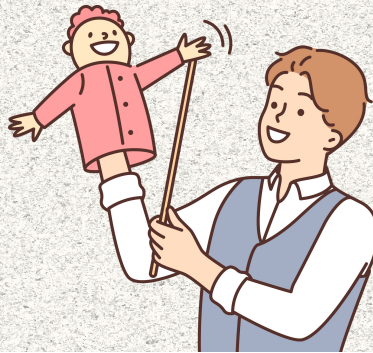
Çok sevdiğim Tim Burton'ın "The Nightmare before Christmas" filmini gerçekten çok sevdim. Bu beni çok etkiledi. Kolejde stop motion animasyonu olan bir öğrenci filmi izledim ve bu beni o kadar etkiledi ki kendi mezuniyet tezimi stop motion animasyonuyla yaptım. (Film programı olan Southern Illinois Üniversitesi'ne gittim. Sinema ve Fotoğrafçılık alanında lisans derecesi aldım, hatta okuduğum bölüm animasyon bile değil!)

4. HAYAL GÜCÜNÜZÜ BESLEYEN, SİZİ FARKLI KILAN VE İLHAM YÖNÜYLE BESLEYEN UNSURLAR NEDİR?

Kafamı boşaltmak için müzik, resim yapma ve dans gibi yaratıcı çıkışlara ihtiyaç duyuyorum. Egzersiz de benim yaratıcılığımı besliyor. Evimi ve yaşam alanımı zihnimle uyumlu bir durumda tutmaya çalışıyorum. Temiz ve mutlu bir şekilde dekore ettiğim bir ortam, beni motive ediyor. Arkadaşlarım ve ailemle eğlenmek de yaratıcılığımı motive eden bir şeydir ve sonunda hayal gücümü güçlendirir.

5. GUILLERMO DEL TORRO GİBİ ÖNEMLİ BİR YÖNETMEN İLE ÇALIŞMAK NASILDI?

Guillermo Del Toro ile çalışmak gerçekleşen bir hayaldi. O, inanılmaz bir yönetmendir ve ne istediğini tam olarak bilir. O kadar cesaretlendiriciydi ve işbirliğini seviyordu. Sana istediğini yapma özgürlüğü verirdi ve animatöre güvenirdi, bu da bizi daha çok çalışmaya ve en iyi olmaya teşvik ederdi.

6. PİNOKYO PROJESİNE KATILMAN NASIL OLDU?

Supervizörün e-postasını, eski bir gözetmenim aracılığıyla elde ettim. İkisi de LAIKA'da çalışıyorlardı. Gösteri rulomu, Brian Hanson adlı süpervizöre gönderdim. Bir gösteri rulosu, yıllar boyunca yaptığın en iyi işlerin 30 saniyeden bir dakikaya kadar olan bir klipte bir araya getirilmesidir. En iyi çalışmalarını öncelikli olarak göstermek istersin. O ve diğerleri bunu değerlendirdi ve sonunda projeye katılmam için beni seçti.

7. İLERİSİ İÇİN HAYAL ETTİĞİNİZ BİR DURUM VAR MI? MESELA SADECE KENDİ ANİMASYON FİLMİNİZİ YAPMAK GİBİ?

Sürekli kendi projelerim üzerinde çalışıyorum ve şu anda bir kısa film yapıyorum. Nihayetinde kendim tarafından yönetilen bir uzun metrajlı film yapmak istiyorum.

8. SİZİ YARATTIĞINIZ KARAKTERLERDEN HANGİSİ DAHA ÇOK ETKİLEDİ VE NEDEN ETKİLEYİCİ BULDUNUZ?

Stüdyoya geliyorum ve 8 saat boyunca yalnız kalıyorum. Neredeyse karanlık bir odada, güzel bir setin içinde yaşıyorum. Bir sahneyi animasyonlamadan önce, animatik'i izliyorum. Yapacağım çekimi izliyor ve yönetmenle bunu tartışıyorum. Set tamamen hazırlanmış ve ışıklar açılmış durumda. Minyatür bir canlı çekim setine benziyor. Ardından kukla, olması gereken yere yerleştirilir ve doğru bir şekilde gerilir ve bağlanır. Perdeler kapanır ve çekimi planlamam gerekiyor. Canlı çekim referanslarının hareketlerini inceliyorum. X sayfasına bakıyor ve hareketlere göre zaman kodunu analiz ediyorum. Ardından kuklayı poz verip fotoğrafını çekiyorum. 8 saat boyunca poz verip fotoğraf çekiyorum. Yani animasyon gerçekleşiyor.

9. YENİ PROJELERLE SİZİ GÖREBİLECEK MİYİZ? BUNDAN SONRASI İÇİN PLANLARINIZ NEDİR?

Evet! Instagram ve TikTok'ta eğlenceli içerikler ve işbirlikleri paylaşacağım. Umuyorum ki 2024/25 yılına kadar festival dolaşımında gösterilecek bir kısa filmim olacak.

10.GENÇLER İÇİN ANİMASYON SİNEMASI SEKTÖRÜNE YÖNELİK TAVSİYELERİNİZ NELER?

Hareket ve oyunculuk çalışmalarını öneririm. Eğer animasyon yapamıyorsanız, bir animatör bulmanızı öneririm. Eğer maddi imkânınız yoksa yine bir animatör bulabilir veya kendiniz animasyon yapmayı öğrenebilirsiniz. Ardından, kendinizi aydınlatma ve kamera kullanma konularında eğiterek kendi filminizi yapabilirsiniz. Başlangıç aşamasında, animatörün yaratıcılığı çok önemlidir ve diğer detaylar, özellikle ışıklandırma veya setler, harika bir senaryoya sahipseniz çok da önemli değildir.

11. HANGİ TÜRDE KİTAPLAR OKURSUNUZ? BANA İLHAM VERİYOR DEDİĞİNİZ BİR YAZAR VAR MI?

JK Rowling'ı çok seviyorum. Kurgusal kitaplar eğlenceli! Ayrıca Tony Robbins gibi kişisel gelişim kitaplarını da seviyorum. Birçok kitap okuyorum.

12. SON OLARAK FARKLI SANATSAL FAALİYETLERE DESTEKTE BULUNUYOR MUSUNUZ? GENÇLERİ SANATA TEŞVİK EDEBİLMEK ADINA NASIL YÖNTEMLER GELİŞTİRİLEBİLİR? ÖNERİLERİNİZİ BİLMEK İSTERİZ.

Evet, doğru. Onları telefonlarından uzaklaştırmamız ve dışarı çıkmalarını teşvik etmemiz gerekiyor. Kendi benliklerini ifade etmek ve hatalar yapmak konusunda güvende hissetmeliler. Başarısızlık sizi hedefinize daha hızlı ulaştırabilecek en iyi şeydir. Sizi daha hızlı ilerletir. Genç nesil, şeyler yapmaktan heyecan duymalı ve korkmamalıdır. Onlara çalışmalarını ve yaratıcılıklarını sergileme fırsatı vermemiz gerekiyor. Ayrıca, müzik, dans ve sanat aracılığıyla öğrenme ve kendilerini ifade etme alanlarına izin vermeliyiz.

**SAVANNAH STEİNER'A BİZİ KIRMAYIP SORULAMIZI YANITLADIĞI İÇİN ÇOK
TEŞEKKÜR EDERİZ. YENİ PROJELERİNİ HEYECANLA BEKLİYOR OLACAĞIZ. SORULARI
YAZAN; BİBLİOFİLA'YA İNGİLİZCE'DEN TÜRKÇE'YE ÇEVİREN CANER KARTAL'A AYRICA
ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM.**

AÇ KANADININ UÇ PEŞİNDEN HAYALLERİNİN

Ne kadar çok başarılı oldun zamanında. Hiç düşündün mü? Birçok kez denedin başarılı olmayı. Sen kendini en tepeye çıkarmaya çalıştıkça indirmeyi görev bildiler kendilerine. Sen başarmayı kendin için gerçekleştirmek isterken, onlar kendilerinin senin başarınla aşağı çekileceklerini düşündüler. Ya da kıskandılar, istemediler. Nazar değdirdiler denir ya hani. En masumudur nazar. Bir lağım çukurunun en pis noktasındaki gibi kokuşmuş düşüncelerinde gezdirdiler seni. Sen başarılarını yüreğinde tasarlarırken, onlar “yapamazsıncı” tavır takındılar sana. Peki sen ne yaptın her daim başaramasan da?

Başarılarına koşmaya başladın. Geçici başarısızlıklara pabuç bırakmadın Mark Kay gibi; “Başarının sırlarından biri, geçici başarısızlıkların bizi yenmesine izin vermemektir”. Başarın buz dağındaysa, o dağı kalbinle ısıtmayı, ruhuna damla damla katmayı bildin. Alfred North Whitehead gibi düşündün; “Büyük düşler kuranlar düşlerini gerçekleştirmez, aşarlar” diye. Her türlü hayalini küçümseyenlere en güzel cevabı verdin başarıya odaklanarak. Sen de buzdağına ulaşp onu aştın çoğu zaman. Ama “dağı aşamadı ki, eriterek geçti” diyenleri de susturmayı bildin. “Düş kurmak değil, bir düşe sahip olmamak budalalıktır” derdi Cliff Clavin, Cheers. Onlar budalaydı her daim. Senin hayallerindeki hedefin buz dağı olmadığını da bilemezlerdi. Onu aşarak yeni hayalleri geminin dümeninde demlediğini de anlayamazlardı. Zaten onlardan farklı olmanın, onların önüne geçmenin sırrı da durmadan hayallerine koşman ve uygulamaya koymaya çekinmemenden geçmekteydi.

YASEMIN YAZI

Tesadüflerin getirdiği bir aşk masalı....

Çocukluğumdan beri hayalim hiç değişmedi. Hep bir yazar olmak istedim. Diğer çocuklar doktor olacağım, öğretmen olacağım, pilot olacağım derken ben hep yazar olacağım kitaplar yazacağım derdim. Yıllar geçti. Yazar olma hayalimi günlüklerime yazdığım kalemle, kitaplarımı imzalamaya başladım. Benim uğurum kalemim oldu hep. Şimdi de yeni defterimi ve hiç yanımdan ayırmadığım uğurlu kalemimi de yanıma alıp yeni kitabımı sessiz sakin bir yerde yazmak için çok sevdiğim Büyükada'ya doğru yola çıktım. Büyükada'yı çocukluğumdan beri çok severdim. Hemen her yaz gelir, bütün tatili burada yasemin kokulu adada geçirirdik. O zamanlar burada geçirdiğim her günü defterime yazardım ve ünlü bir yazar olma hayalini kurardım. Şimdi bu hayalimi gerçekleştirmiş olmanın mutluluğu ile size bunları, bana huzur veren yer olan vapurdayken yazıyorum. Bir aşk hikayesi yazmak için çıktığım bu tatilde, aşkların en güzelini ve en unutulmazını yaşayacağımı henüz bilmiyordum.

Büyükada'ya geçerken yapmayı en çok sevdiğim şeylerden biri vapurun en köşesine geçip gözlerimi kapatarak rüzgârı saçlarımda, yüzümde, tenimde hissedip, martıların sesini dinlemektir ve ben yine öyle yapıyordum. Gözlerimi kapatmış, bu muhteşem hissi yaşayarak hayallere dalmıştım. Bir aralık gözlerimi açtığım sırada bana bakan bir çift yeşil gözle karşılaştım. Bu çimen gözlü genç adamın, Hayatım boyunca unutamayacağım kalp hırsızım olacağını bilmiyordum henüz. Benim ona baktığımı fark edince kafasını çevirdi ve vapur adaya yanaşana kadar ara ara baksam da onu bir daha bana bakarken yakalayamadım. Vapur adaya yaklaşırken ben de toparlanıp inmek için hazırlanıyordum. Göz ucuyla baktığımda adamın da inmek için hazırlandığını gördüm. Elinde orta boylarda bir bavul vardı demek ki o da adada kalacaktı. Günübirlik gezmek amaçlı değildi gelişi. Ben ona bakıp bunları düşünürken, o da bana baktı. Gülümsedi ve güneş gözlüklerini gözüne indirdi. Bense transa geçmişim gibi sadece onu izliyordum. Vapurun güçlü sesi ile kendime geldim. Eşyalarımı alıp hızlıca inmek için vapurun ön kısmına doğru ilerledim. İndikten sonra derin bir nefes aldım. Sonunda özlediğim yerdeydim. Bana iyi gelen, huzur veren o yerde. Çocukluğum, gençliğim bu adada geçmişti. Hayatımın en güzel aşk romanını burada yazacaktım bunu hissediyordum. Kısa bir ada turu yapıp arkadaşımın butik oteline geldim. Uzun zamandır görüşmüyorduk. Çocukluğumuz beraber geçmişti. Beni güler yüzle karşılayıp sarıldı. Yıllardır görüşmeyip bir gün karşı karşıya geldikten sonra, sanki hiç ayrılmamışız gibi sıcak ve samimi geçen buluşmaları çok seviyordum. Sema ile de aynen öyleydi aramızdaki arkadaşlık. Sanki aramıza yıllar girmemiş gibiydi. Otelin bahçesinde kahve içip, biraz sohbet ettikten sonra dinlenmek için odama çıkmak istediğimi söyledim. Anlayışla karşıladı. Akşam yemek yemek için sözleştik. Oda anahtarlarını almak için resepsiyona gittiğimde kısa bir şaşkınlık yaşadım. İstemsizce gülümsedim... Bu kadarı da tesadüf olamazdı.....

DEVAM EDECEK

BİBLİOFİLA

14

MELAHAT SEVINÇ İLE HOROZ ŞEKERİ KİTABI HAKKINDA

1.Kimdir Melahat Sevinç? Kısa bir bilgi alabilir miyiz?

6 Nisan 1989 da Manisa'nın Turgutlu ilçesinde doğdum. Turgutlu'nun Çepnidere Köyünde büyüdüm. İki kardeşiz ve ben büyük olanım. İlk ve ortaokulu Çepnidere köyünde, liseyi ise Turgutlu Lisesinde okudum. Uşak Üniversitesi Türkçe öğretmenliği mezunuyum. 2013'te atandım ve halende bu mesleği icra ediyorum.

2.Okulun ve öğrencilerin yazarlık süreciniz üzerindeki etkisi neydi?

Okulun ve öğrencilerin yazarlık sürecimde elbette etkisi olmuştur.

Çocuklar saf ve şeffaf oldukları için bakış açıları, hayal dünyaları, tepkileri daha marjinal ve biz yetişkinlerin kalıplarını yıkıyor bizi şaşırtıyor biliyorlar.

Gerek davranış gerek sorularıyla beni etkileyen öğrencilerim oldu. Ve kitabımda da baş karakterin çocuk olması çocukların içinde olan beni etkilemiştir mutlaka.

Melehat Sevinç

Nİ Rİ E K S

3. Peki yazar olmaya bir anda mı karar verdiniz yoksa hayalini kurduğunuz bir durum mudur?

Öğretmenlikten yazarlığa yaptığım ilk yolculukta bana bu kitabı yazdıran en önemli güç, içimde yaşattığım çocuktur. O çocuk sayesinde çoğu zorluğun da üstesinden gelebiliyorum. Ayrıca köyde doğup büyümüş biri olmak bana hayatta her zaman artı kazandırmıştır. Toprak ve havanın varlığını iliklerimde hissederek ve özgürce tepelerde koşturmanın verdiği huzuru sadece köyde yaşayan çocuklar bilebilir. Köyde yetişkinlerin genelde zorluk olarak gördüğü her şey çocuk için özgürlüğün sınırsızca yaşandığı bir hayat... Bir anda verilmiş bir karar değildi. Bu uzun bir süreç. İyi bir yazar olmak için öncelikle iyi bir okuyucu olmalısınız. Öyle her kitabı değil gerçekten nitelikli edebi değeri yüksek kitaplar okumak beni geliştiren en önemli unsur oldu.

4. Kitabınızın ismi Horoz Şekeri. İsmi neden böyle koydunuz?

Bir anınızla ilgisi var mı?

Evet .90'larda çocuk olanlar bilir Horoz şekeri o zamanlarda çocukların bayılarak yediği bir şekerdi. Haliyle çocukken en sevdiğim şeydi. Kitaptaki kahramanımız Melek de en çok horoz şekerini seviyor. Bir gün köye şeker satan bir adam gelmişti ben de heyecandan anneme gidip şeker alalım dedim annemin işi vardı biraz bekle alırsız dedi bekledim tam şekerciye doğru giderken adam gitti. Yetişememiştim. Ve bir daha da o şekerci köye gelmedi. Bu anı kafamda hep dipdiri kaldı. Etkilemiş demek ki...

5.Peki içeriği hakkında biraz bilgi verir misiniz?

Kitap ilk bakıldığında çocuk kitabı gibi geliyor insana ama yetişkinlere ithafen yazıldı. İşçi anne babanın çocuğu olarak dünyaya gelen Melek'in zorlu yaşam koşulları içerisinde kendi dünyasında mutlu olmanın yollarını arayan fakat gitgide yalnızlaşması ve içine kapanan bir çocuğun psikolojisi işlenmiştir. Zaman olarak 90lı yıllarda geçiyor. Melek in anne ve babasının tek tek kendi dünyalarına da değiniliyor. Cihan karakteri (Melek'in babası) genç yaşta evlenip çocuk sahibi olunca işsizliğin ve fakirliğin altında ezilip eşine ve çocuğuna karşı sorumluluklarını yerine getirememenin verdiği ağırlıkla yalnızlaşıyor. Kendini arama çabalarında olan bu genç adam kitabın sonunda vicdanıyla baş başa kalıyor. Elif(anne) ise iyi şartlarda yaşamayı hak ettiğine inanan genç ve güzel bir kadın. Fakat evliliğinde oluşan çatlaklar gitgide artarak devam edince çocuğunu da alıp gitmekte buluyor çareyi.

6.Karakterleri gerçek hayatta bizzat yaşayan kişilerden esinlenerek mi işlediniz. Yoksa doğaçlama kurgusal bir durum mu var? Yazarken neler hissettiniz?

Bu kitabı ilk başta kendim için yazdığımı söylemeden geçemeyeceğim. Yazarken her cümlesinde ayrı ayrı duygular yaşadım. Yeri geldi ağladım, yeri geldi güldüm. Tabi yer yer içimdeki çocuktan esintiler yok diyemem ama kurgu da var işin içinde kurgu olmadan olmazdı. Herkes gibi benim de içimde doldurulamayacak boşluklar var. Yazarken anladım ki terapideyim. Yazmak içime attığım kendime bile itiraf etmekten çekindiğim çoğu şeyle yüzleştirdi beni. Kendimle ve hayatın bana yaşattığı olayların yarattığı olumsuz tüm duygularıyla barıştım. Kafamdaki, kötü kasvetli tüm ıvır zıvırların atıldığı çekmeceyi tekrar açtım ve yazarak o çekmeceyi boşalttım. Herkesin iyileşme yöntemi farklıdır. Benimki bundan sonra yazmak...

7.Tür olarak farklı kitaplar yazmayı deneyecek misiniz? Ya da seri halde kitaplar yazacak mısınız?

Elbette. İkinci kitabımı yazma aşamasındayım şu an. Öykülerden oluşan bir kitap olacak. İlerde tiyatro da yazmayı düşünüyorum. Seri halinde kitap yazmaya pek sıcak bakmıyorum genelde.

8. Günümüz yazarları içerisinde takdir ettiğiniz ve kendinize yakın bulduğunuz yazarlar var mı?

Eserlerini okumaktan hiç bıkmadığım hatta başucu kitabı olarak kullandığım eserler var. Marcel PROUST u çarpıcı betimlemeleri ile, Edgar ALLAN POE hayal gücünün enginliği ile, Dostoyevski'yi gerek betimlemeleri gerek olay örgüsündeki edebi yoğunluğu ile kendime örnek aldım. Ne varsa eskilerde var deyip klasikleri okudum en çok da. Tabi ki günümüz yazarlarından kendime yakın bulduğum: Orhan Pamuk, Melisa Kesmez, Haruki MURAKAMİ, İrvin YALOM gibi değerli yazarlarımız da var.

**“Elif sana ne diyebilirim ki?
Geleceğimiz hakkında istediğin
cümleleri kuramam ben. Şöyle
düşün, ölülerin geleceğini biliriz
ama yaşayan ölülerin geleceği
muamma.”**

9. Önerebileceğiniz ve başucu kitabım diyebileceğiniz bir kitap var mı?

Marcel Proust (Kayıp zamanın izinde serisi)

10. Gelecek için planlarınız neler. Dizi ya da sinema sektörleri için kitabınızın senaryolaştırılmasına dair hayalleriniz var mı ya da başka bir kitap üzerinde böyle bir durum düşünecek misiniz?

Gelecekte en çok istediğim şey Horoz Şekeri kitabının filminin çekilmesi. Çünkü çok özel bir kitap.

11. Sanat için başka hangi alanlar üzerine eğiliminiz var? Hobileriniz neler?

Müzik ve edebiyata eğilimim var. Hobi olarak resim de yapıyorum.

12. Kitabınızın farklı diller üzerine çevrilmesini ister misiniz?

Bir yazarın en büyük hayalidir tüm dünya tarafından okunmak bilinmek. Ben de bir gün kitaplarımın farklı dillere çevrilip okunacağını hayal ederek yaşıyorum.

MELEHAT SEVİNÇ

GÜLLERİN AHI

Nisan ayı çıktı gitti seninle birlikte. Sonraki haftalar, aylar, yıllar hepsi beraberinde gitmiş oldu böylelikle Nisan en güzel bahar ayıdır oysaki. Hem çocuklarımız, hem çiçeklerimiz ve de tüm güller, goncalar özgürlüğe dolanarak şevkle açarlar birer birer. Umutlarımız büyür, yeşillenir yeniden. Bahar sevgiyle kucaklayıp yazın sıcak kollarına usulca süzülmeden önce güllerin eşsiz kokularıyla sarhoş oluruz. Her renkten açıp kamaştırır gözlerimizi. Güller sevgilim, tüm iyiliklerin ve güzelliklerin habercisidir. Ben de belki dönersin diye, hani bir umut ya, belki yeniden seversin diye kendi ellerimle diktim bahçemize. Bir zamanlar bizim, artık sadece benim olan bahçemize. Kırmızı, mor, beyaz, pembe... Öyle güzeller ki bir görsen, bir duysan keşke. Kokuları doldururdu boynunu, renkleri süslerdi gözlerini. Geceleri fısıltılarını duyardın. Pek bilinmez ama güllerin de ahı vardır sevgili. Kolay kolay açmazlar her aşkta ve her yarada. Hele dikenleri, Dikenleri, hüznü en iyi anlatan yeridir gülün; hüznü ve hayatın gerçeğini. Bacaklarında biter yerli yersiz. El sürülmez, dil dökülmez, sadece geçmiş hatırlatır. Zamanla körelirler özlemde, daha bir tırtıklı olur yaprakları yaz boyunca.

Sen sakın bir gülün ahını alma sevgili. Dön, ben yitip gitmeden bir an önce. Çünkü gülün ahı çok dokunur aşka. Aşk dikkatsizse kanar, ümitsizse yanar. Ne çok acı vericidir gülün ahı ve ne büyük mayhoşlukta bir kokudur. “Güllerim soldu kaldırımlarda... der mesela Sezen. Ahlar soldurur aslında o gülleri. Oysaki ne güller direndiler, sevdanın yollarında ayazlarımla hüznülediler, bana ne diller döktüler de vazgeçmedim. Vazgeçemedim. Ne senden, ne o kaldırımlarda ezilen güllerden. Destur ettiler milyon kere hücrelerim, besmele çektiler gözyaşlarım, her seferinde ellerim, parmaklarım kırıldı teker teker, yine de tövbe etmedim. İnan bizden bir an olsun vazgeçmedim. Senin güllerini benimkilerin yanına diktim ve sabırla bekledim. Yine bahar gelecek, yaz bahçemin içinden geçecek ve her damlada umut serpiştirecek diye bekledim. Alışamadım yokluğuna. Alışamadım. Zaten şu körpecik sandalın, kuyu içindeki hayat derdi olmasa birçok şeye alışırdu ya bedenim, neyse, Canım sağ olsun. Ben seni yine de beklerim.

Dün kar yağdı mesela güllerimize. Yanında birini görmüşler. Sen değil belki ama ben duydum fısıltılarını İçleri çürümeye yüz tutmuş gibi baktılar gözlerime, olsun dedim, olsun, ben seni daha önce de kar yağarken sevdim. Hatta o karlar üzerime yağarken doğurdum bu gülleri, sana, yanına getirdim. Simsiyah toprak üzerine birikmiş bembeyaz cennet... Bu güller senin için sevgili, bu güller sadece senin cennetine. Benim cehennemimden kopup geldiler ama olsun, soldurmadım hiç, adını her bir yaprağında yeşerttim, koparmaya kıyamadım, öylece koydum gönlüne. İçimde minicik bir tohumken, gönlünde kocaman, bahçelerce açsın diye. Senin o bahçeleri sulayacak cennet kokulu gülüşün var, benimse kanatacak dikenlerim. Varsın sende biriksinler, sana biriksinler...

Senin o bir köşede asılı duran gülüşün bu kadar uzak olmasaydı keşke sevgili ve o güzel ellerin, gül kokan ellerin toprağa karışmasaydı keşke. Yine bu kadar kara bir gecede, o gecenin ellerine değmesine izin vermeseydim keşke. Hadi bu elleri, bu gülleri kuruttun, bu yüreği de koparıp alsaydın benden keşke. Giderken hiç mi düşünmedin beni? Ya gülleri? Güllerimizi? Bilmiyor musun sanki? Doğru ya, bilmiyorsun tabili, nereden bileceksin ki? Olsun, ben yine de her zaman böyle başlayacağım sözlerime. Çünkü demeden geçemem. Seni Kendimden soğuttum ya hep, neden, ne gereği vardı bilmeden, şimdi gülleri de soğuttum artık. Kendimi senden daha tutkulu sandım, daha tutkulu ve biricik. Her biriktirdiğim duyguya gül kattım, seni kattım ve dinledim. Sandığım her şeyin beni kahretmesini göz göre göre kabul ettim. Bu öyle sessiz bir çığlığa dönüştü ki içimde, sanki her seferinde bir defter arası kurutulmuş gül yaprağının çığlığı...

Gülleri boş ver şimdi, nasılsın sevgili? Ben batırdım bütün dikenleri sol yanıma, öylece bekliyorum seni. Bekliyorum duymayı yine o gül güzeli sesini. Tek bir tınısı için katleddim dünyadaki tüm çiçekleri. Ne kadar çok teşekkür ederdim sonra onlara. Biraz utana sıkıla, biraz coşkulu, hoplaya zıplaya.. Ama kanayan hep sen ol yaralarımından, güllerin olsun, güllerimiz olsun. Bir de ne desem az kaçan gözlerin, nereye koysam, nereye baksam yemyeşil gözlerin. O gözlerin hatırına duruyorum hala bu topraklarda ve yüzünün sol tarafına birikmiş her ben tanesine adıyorum ömrümü. O çocuksu suratında beliren her gülücük, başucumda bir masal misali okunuyor kulaklarıma, Gülüyorum, güllerimizin içinden sana birikiyorum. Biliyorum, bir gün yetişeceğim yanına. Yetişeceğim ve yeşereceğim. Bunlar şimdilik kanasınlar bende. Bir bunlar kalsın, bir de gözlerin. Hala ne desem az, ne desem eksik gözlerin...

UMUT YA DA UMUTSUZLUK

SAÇMA YAZILAR TOPLULUĞU

**DURMADAN VE
DUYMADAN
DEVAM ETTİ.**

**ZAMAN ZAMAN
DÜŞÜNCELER.**

**GELMEK
İSTEDİ.
SONRA
GELMEDİ**

**HEY! BU
DUYDUKLARIM
DOĞRU MU?
İNSANLIK
ÖLMÜŞ.**

**İSTERSEN
BİZE KATIL.
BİRLİKTE
SAÇMALAYALIM.**

**KÜFÜR EDİP
DURUYORDU.
KENDİ
YAPAMADIKLARI
İÇİN.**

**İYİ GECELER DEDİ.
SANKİ
GECENİN
ONSUZ BİR
ANLAMI VARMIŞ
GİBİ.**

**YALNIZLIK
VE
KENDİ İÇİNDE
BİRAZCIK
TUTARLILIK**

**İSTEDİĞİM
TEK ŞEY
HER ŞEY**

TALİHSİZLİK

DERGİ SİZİ BEKLİYOR.

BİZİMLE BİRLİKTE YAZMAK, ÇİZMEK

İSTİYORSANIZ,

SANART TV INSTAGRAM HESABINI

TAKİP EDİP, MESAJ ATABİLİRSİNİZ.

BİR TALİHSİZLİK OLMAZSA

4. SAYI 09.08.2023

BİZE KATILIN.

INSTAGRAM

@SANARTTV

MAIL

SANARTTV@GMAIL.COM

WWW.SANARTTV.COM

JOSE MOURINHO'NUN ROMA'SI

Jose Mourinho, futbol dünyasının en tanınmış ve etkili teknik direktörlerinden biridir. Portekiz kökenli olan Mourinho, kariyeri boyunca birçok büyük kulüpte çalışmış ve büyük başarılar elde etmiştir. Mourinho'nun en dikkat çekici özelliklerinden biri, oyunun kontrolünü elinde tutabilen ve takımını disiplinli bir şekilde yönlendirebilen liderlik yeteneğidir. Taktik zekası ve oyunu okuma becerisi, onun takımlarının başarısında büyük rol oynamıştır. Sahada sert bir duruş sergileyen Mourinho, takımlarının savunma disiplinini ön planda tutar. Sıkı bir savunma anlayışıyla, rakiplere az pozisyon vererek maçları kontrol altında tutmayı başarır. Savunmada organize ve disiplinli bir yapıya sahip olan Mourinho'nun takımları, rakipleri üzerinde baskı kurarak onları hatalara zorlar. Mourinho'nun liderliği, takım içindeki birlik ve disiplini de sağlar. Oyuncularıyla sağlam ilişkiler kurarak, onların potansiyellerini ortaya çıkarmak için çalışır. Disiplin, motivasyon ve inanç, Mourinho'nun takımlarının temel değerleridir. Oyuncularını motive ederken, onlara başarıya ulaşmaları için gerekli olan güveni aşılar.

Mourinho'nun kariyeri boyunca elde ettiği başarılar da onun etkisini ve yeteneklerini kanıtlamıştır.

Mourinho, geçmişteki başarılarını şöhretine uygun bir şekilde sırtına yükleyerek Roma'ya adım attı. Pek çok kişi şüpheyle yaklaştı, bazıları ise coşkuyla karşıladı bu transferi. Ancak, kısa bir süre sonra herkesin dilinde tek bir kelime vardı: dönüşüm.

Roma'nın sokakları, Mourinho'nun gelişile dolup taşı. Tıpkı Roma İmparatorluğu'nun yükseliş dönemlerinde olduğu gibi, şehirde bir heyecan ve umut dalgası hakim oldu. Stadio Olimpico'nun tribünleri, taraftarlarla dolup taşı. Mourinho'nun büyü takıma hızla sirayet etti. O, Roma'nın futbolcu ruhunu canlandırdı ve kadronun her bir üyesine inanılmaz bir güven aşıladı. Antrenman sahasında yaptığı taktik çalışmaları, futbolculardaki potansiyeli açığa çıkardı. Yavaş yavaş, Roma'nın oyuncuları özgüvenlerini kazandı ve sahada gösterdikleri performansla herkesi kendilerine hayran bıraktı. Sert savunma anlayışı ve hızlı hücum hamleleriyle rakiplerini etkisiz hale getirdi. Roma, kendisine meydan okuyan takımları büyü bir şekilde yenmeye başladı ve sahadaki gücüyle tüm İtalya'ya meydan okudu. Önce, UEFA Konferans Ligi'ni kazandı. Sonra UEFA Avrupa Ligi'nde final oynadı.

Taraftarlar, Mourinho'nun liderliğindeki Roma'nın şampiyonluk yolunda ilerlediğine inanmaya başladı. Stadio Olimpico'da, tribünlerdeki çığlıklar şehrin tarihini hatırlattı. Bir zamanlar Roma İmparatorluğu, tüm dünyaya hükmetmişti. Şimdi ise, Mourinho'nun Roma'sı.

JOSE MOURINHO

MEVSİM GİYMİŞ SANKİ

Soğuk ve gri şehrin içinde kaçan yüzler kaldırımların çizgilerine denk geliyor, herkes yüz çizgilerinin ağırlığından kaçarak yürüyor hızlarına bakınca, umutsuzluğun ve suskunluğun kışa özgü olduğunu hissediyordum. Yollar ve sokakları arkamda bırakıp yeni bir yere ulaşınca kadar sayıklaya sayıklaya şöyle diyordum; kendimi, hüznümü, yok oluşumu ve bu ağır yolculuğumu düzlemin içinde yaşayacağım. Birden, Sesler ve renkler gezegeninden çağın her bitki örtüsüne has bu kadar tanıdık, bu kadar yabancı olan bu kadın gözlerimin içinden içeri sızıyor. Bildiğim, ama uzun zamandır unuttuğum bu sınırları olan yere hiç zorlanmadan gelip oturuyordu, dudaklarından kelimelerin dökülüşü, havaya, bana, yere ve o an orada bulunan nesnelere ulaşıyor, bütün sözlerimi unutuyor. Bulduğum yerin yeniden doğumu, akışı gizemli sezgisinin içinde afalliyor bu öldürücü darbenin birden yayılmasının büyüüne kapıldığımı hatırlıyorum. Benimle, bensiz, hatta kendisinden bile habersiz kapsamlı oluşunu anımsıyorum, bu tanıdık yabancı benim yıllardır sırtımı dönüp gittiğim diğer benliğim. Biliyorum bu çok sevdiğim ama sözlerini hatırlayamadığım şarkı. Hep oradaydı, Hissediyor ama bulamıyordum. Yüzüme bakıp gülümsüyor, o an dudaklarından dökülen kelimelerin, özgürlüğe kavuşmasının tuhaf mutluluğunu ve coşkusunu izliyor, Gri şehrin bir anda değişimine şahit oluyorum. Sonra dönüp gidiyor, yüzyılı parçalara, parçaların sanata ve sanatın bir kadının bedeninde buluşunu izliyorum, sonra bütünselliğim, ibadet edercesine ayakları altında kalan kaldırım çizgilerin ortaya çıkışı bölüyor. Uzaklaşıyor, uzaklaştıkça onunla beraber gelen, onunla iyileştiren, konuşturan ve hissettiren bu dünya, onunla beraber gidiyor. İçimin bütün odalarını arıyorum, bazı bazı Alman Maria'yı görüyor, bir yerde Albertine'in kaybına yas tutuyor, sonra Callestra'dan özgürlük savaşına ölüm şarabı Tablosunu içinde buluyorum.. Yutkunuyor, çağıramıyor ve kayboluş... Ama bir gerçeği artık alıp saklıyorum... Kalbim ve zihnimde, ondan önce, önünde, arasında, hatta ardında yayılmayı sürdüren, İncelik, hakikatin simgeselliği olan bu kadının hüznünlü gözleri, kirpikleri ve ikisinin arasında oluşan gölgenin içinden bir serçe uçup gidiyor, yol uzuyor, kış büyüyor ve zaman genişlemeye devam ediyordu.

KORKULARINIZIN SİZİ YÖNETMESİNE İZİN VERMEYİN

Manipüle olmaya çok açığız değil mi ? Yaptığımız şeylerin eleştirilmesi, o şeyin doğru ya da yanlış olduğunu onların gözünden görmemize neden oluyor ve sırf bu yüzden hatalısın ibaresi koyuyoruz kendimize. Oysa onlar eleştirmeye biz ise gerçek hataları yapmaya devam edeceğiz. Hatalarımızla öğrenip daha dikkatli, daha olgun devam edeceğiz hayatımıza. Ve unutmayın sırf eleştirdi diye siz hata yapmadınız. Siz hatalarınızla insansınız ve hatalarınızla varsınız. Tabi ki hata mı değil mi buna kendiniz karar verin, çünkü başkası bunu yapmakla haz alıyor, hayatları bundan ibaret ve bunu yapmayı kendilerine görev edinmişler.

Ne çok korkuyoruz bir şeyler yapmaktan; daha doğrusu ne çok korkuyoruz eleştirilmekten. Ufak bir tavsiye: Önce eleştiriye kimin yaptığına ve niçin yaptığına bakın çünkü her eleştiri hayatınıza yön vermez ve bomboştur; peki bomboş bir şey sizin hayatınızı niye bu kadar etkilesin? Bu yüzden eleştirilmekten korkmayın sizin doğru ya da yanlışınız sizin içinizde ki ağır ve hafif hisler ile orantılıdır. Buna odaklanın. Eğer yaptığınız şey size hafif hissettiriyorsa yaptığınız şey doğrudur öyleyse devam edin ama ağır hissediyorsanız bir yerlerde bir hata yaptınız demektir, bunu kendiniz bulun ve değişmekten korkmayın.

Korkmayın..!

Korktukça daha çok batacak ve daha derinlerde yaşayarak üzülmeye devam edeceksiniz. Çıkın kabuğunuzdan ve eleştirenlere sadece gülümseyip “haklısın” deyin. Daha mutlu ve huzurlu olacağınıza siz de şahit olacaksınız...

MARTILAR SEVDİĞİ DENİZDEN ASLA VAZGEÇMEZ

SEVİYOR SEVMİYOR
SEVİYOR SEVMİYOR
SEVİYOR SEVMİYOR
SEVİYOR SEVMİYOR
SEVİYOR SEVMİYOR
SEVİYOR SEVMİYOR
SEVİYOR SEVMİYOR
SEVİYOR SEVMİYOR
SEVİYOR SEVMİYOR
SEVİYOR SEVMİYOR
SEVİYOR SEVMİYOR
SEVİYOR SEVMİYOR
SEVİYOR SEVMİYOR
SEVİYOR SEVMİYOR
SEVİYOR SEVMİYOR

DÜŞMENİN KOKUSU

Neden yıldızlar kaydığında dilek dilerler ? Anlamıyorum bunu. Kayıp giden bir şey. Durduğu yerin kendisine bile faydasının olmadığını düşünmüş ki bulunduğu yeri değiştirmiş. Belki de bunu söylüyordur bize.

Bir şey mi istiyorsun ?

Benden isteme, en başta yerini değiştir. Başka bir sokağı hayal edebilirsin mesela. Ancak ne kadar hayal edersen et ayakların harekete geçmediği sürece, seni oraya kimse ısınlamayacaktır. Belki bulunduğun yer istediğin değişime hazır değildir. Düşünceler kafamda dönüp dolaşırken garip kokuların geldiği yöne doğru döndüm yüzümü.

Yürüdüğüm mahallede her şey eskidir. Modası geçmiş düşüncelerle boyanmış duvarları ve insanları vardır. Yıkan birileri olmadığı için rutubet kaplamış hepsinin üzerini. Belki gelip birileri boyar da bozulup kokmaya başlayan cümlelerin yerine, yenileri yazılır umutlanıyorlar. Düşündükçe vakit geçti. Akşam saatlerinde, hava karardığı anda bahçede uzanmak benim için bir rutin halini almaya başladı. O sırada bir teyzenin pişirdiği kurabiyelerin kokusu geldi önce burnuma çok güzeldi. Ama bir süre sonra keskin bir yanık kokusu kapladı etrafı. Teyze bir anda bahçeye fırlamıştı. “Hayal ettiğim gibi olmadı. Astığım o yazmayı ağaçtan koparmam gerekecek. Yine yandı elimdekiler.” Diyerek söylendi.

Bir ağacın dalından ne beklenebilir ki ?

Dilek ağaçlarına dikkat ederseniz onlar kuru ve yalnız ağaçlardır. Kendisine bile faydası olmayan bir ağaca kendinizden bir parçayı bağlamayın. Sorguladıkça kokusunu alacaksınız gerçeklerin.

Düşüncelerin de kokusu vardır. Bir süre sonra beynimiz yanık kokusuna alışır hale de gelebilir. Ama bu kokunun kaynağını değiştirmez..

ŞİİRCE

Kafiyesi Kırık Dizeler

Kafiyelerinin ayakları kırıldı ey şiir !
Dün gece çıkan o çitirtıları duymadın mı ?
Sakar cümlelerinin her biri seni uyarırken sakat kaldın.

Hırkalarının yakasına kadar saçları uzamış cümleleri de mi hatırlamadın?
Hani o kısa saçlı, güzel kadınlar gibi yazılmış narin cümleleri,
Bu unutkanlık sana hiç yakışmadı.

Şiire şöyle bir bakıyorum da
Birçok kırık saç toplanmış üzerinde.
Yüzlerce kadımsı kelimenin gözlerinden akmış.
Ama fazla sürmez.
Mürekkep kuruduktan sonra o da kuruyacak birazdan.

Ruh Felsefesi

Aşk Biter

ölmüş gibi
sessiz
sus pus
yalnız
yıldızlar kaymaz olur
rengi solar çiçeklerin
şarkılar kalbine işlemez
çirkin bir suret
görürsün aynada
kendini suçlar
affedemezsin
vicdanın susmaz
kalp durur
aşk biter

Rico Obra

NAZIM HİKMET

Nazım Hikmet, Türk edebiyatının 20. yüzyıldaki en önemli isimlerinden biridir. Şiirlerindeki derin anlamlar, toplumsal eleştiriler ve insan sevgisiyle tanınır. Onun eserleri, kalemiyle resmedilen bir tablo gibi okuyucunun zihninde canlanır. Nazım Hikmet'in sıra dışı şiirlerindeki coşku ve duygusallık, insanların ruhuna işler ve onları derinden etkiler.

"Yaşamaya Dair" adlı şiiri, Nazım Hikmet'in en ikonik yapıtlarından biridir. Bu şiirde, yaşama sevinci ve umut dolu bir yaklaşım öne çıkar. İşte, bu muhteşem şiirin bir bölümü:

"Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür
ve bir orman gibi kardeşçesine,
bu hasret bizim."

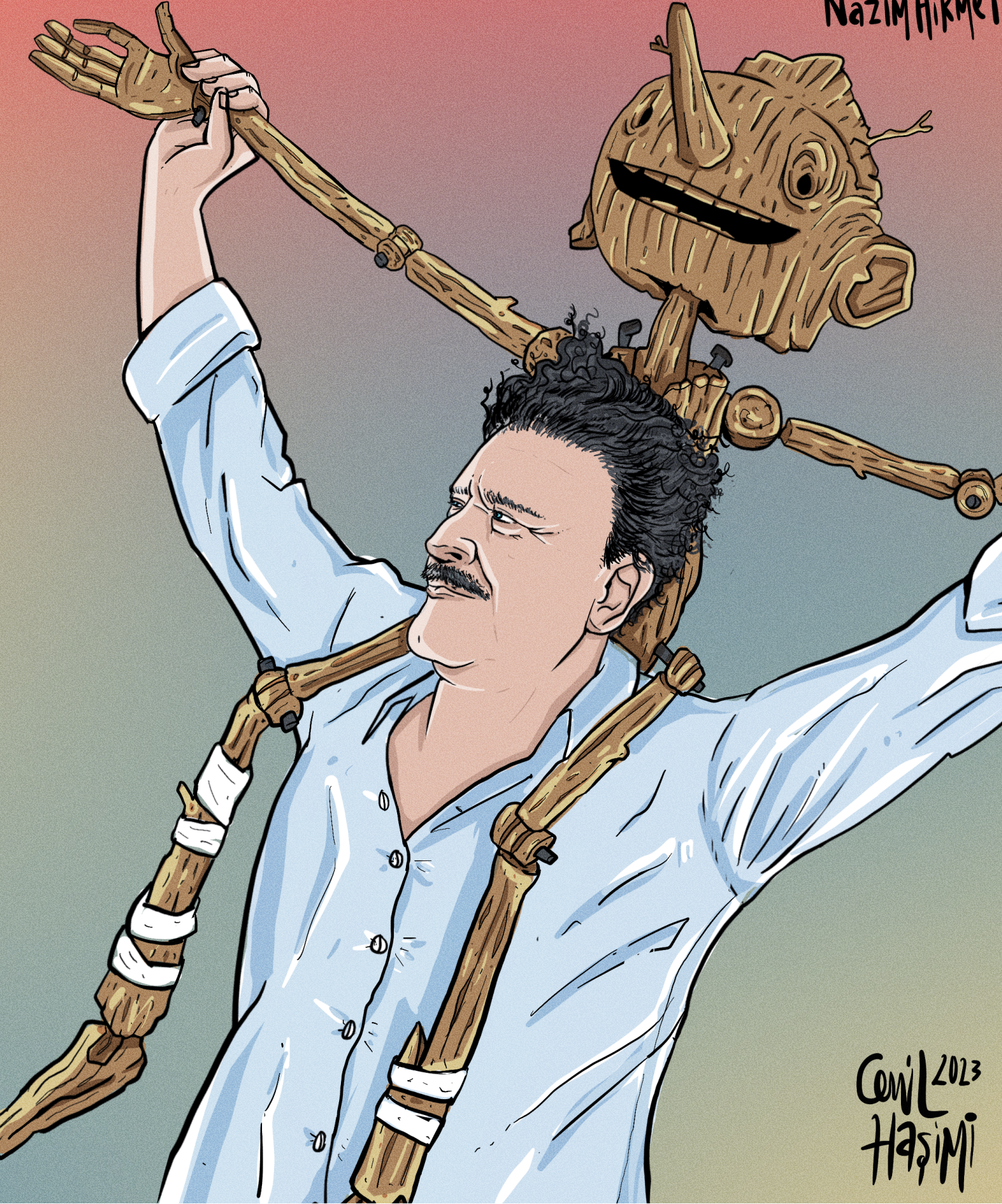
Nazım Hikmet'in bu dizeleri, yaşamın değerini ve özgürlüğün önemini vurgular. Şiirdeki "ağaç gibi tek ve hür" betimi, insanın kendi benliğiyle uyum içinde olmasını ve özgürlüğünü korumasını anlatır. Aynı zamanda, "bir orman gibi kardeşçesine" ifadesiyle toplumsal dayanışma ve birlik duygusu ön plana çıkar. Nazım Hikmet, insanların birbirine destek olması ve eşitlik içinde yaşaması gerektiğini dile getirir.

Nazım Hikmet'in "Yaşamaya Dair" şiiri, bir şairin yaşama sevincini ve insanlığa duyduğu umudu yansıtır. İnsanların doğaya, diğer insanlara ve kendilerine saygı göstermeleri gerektiğini anlatır. Nazım Hikmet'in sade ve etkileyici dili, bu şiiri unutulmaz kılar.

Nazım Hikmet, kalemini kılıç gibi kullanırken insanların vicdanına dokunur. Şiirleriyle insanların düşünmeye, harekete geçmeye ve değişime ilham verir. O, sadece bir şair değil, aynı zamanda toplumun sesi ve umut kaynağıdır.

"YAŞAMAK BİR AĞAÇ GİBİ"
TEK VE HÜR...

Nazım Hikmet

Cevil 2023
Hasimi

PİNOKYO'NUN NAZIMI

Bir Pinokyo'yum ben, hayatın oyuncağı.
Tahta bedenimde bir arzu var, gerçekliğe koşmak.
Kuklalar dünyasında, iplerin dansında sınırlıydım.
Ama bir dize yakaladı ruhumu, Nazım Hikmet'in sözleriyle.

"Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür."
Bu cümle, benimle buluştu, ruhumu sardı.
Ve bir yaratıcının hayal gücü, gerçeğe dönüşmek için canlandı.
Pinokyo olmaktan sıyrıldım, metaforun sihrine tutundum.

İçime doğan merak, ağaçların sesine yöneltti beni.
Ormanda adımlarım, kalbimin ritmiyle buluştu.
Kuşların şarkıları eşlik etti, rüzgar saçlarımı okşadı.
Toprakla buluşan ayaklarım, özgürlüğün dansını yaktı.

Yolculuk zorluklarla doluydu, engellerle örülüydü.
Fırtınalar, kayalıklar, karanlık ormanlarla yüzleştim.
Ama Nazım Hikmet'in dizeleri rehberim oldu, ilham kaynağım.
Hiç pes etmedim, çünkü gerçekliğin sırrını hissediyordum.

Tepelerin doruklarında, hedefe ulaştım sonunda.
Gözlerim, kuşbakışı bir manzara gördü.
Ağaçlarla buluştuğum an, benliğimle bütünleştim.
Pinokyo olmaktan kurtulup, gerçekliğe adım attım.

Rüzgarın hışırtısı, kuşların serenatı eşlik etti bana.
Yaprakların melodisiyle, hayatın renklerini hissettim.
Tek ve hür bir şekilde var oldum, ağaç gibi kök saldım.
Metaforun büyüyle, gerçekliğin içinde yeniden doğdum.

Bir Pinokyo artık değilim, hayatın oyuncağından çıktım.
Nazım Hikmet'in dizeleriyle özgürlüğe kanat çırttım.
Yaşam bir ağaç gibi, tek ve hür olmanın kıymetini anladım.
Metaforların büyüyle, gerçekliğin güzelliklerine yelken açtım.

SOSYETE ART

Sosyete Art, sanat ve sanata dair her şey mottosuyla yola çıkmış, güncel sanat, kültür ve kaliteli magazin haberlerinin ve sanatçılara özel olarak yönelttiğimiz, sadece kariyer, vizyon ve içerik odaklı sorularımızla gerçekleştirdiğimiz röportajlarımızın paylaşımlarını yaptığımız bir online platformdur.

Suna Baykam Sapan'ın 2019 senesinde Erhan Altunay desteği ile kendi emekleriyle inşa ettiği platform, kendi içinde kemik bir okuyucu kitlesi edinmiştir. 2022 Eylül ayında Nam Ajans sahibi Hasan Süha Mutlu'nun Genel Yayın Yönetmeni ve Eylül Aşkın'ın Halkla İlişkiler Müdürü olarak göreve başlaması itibarıyla erişilen daha çok ünlü ve değerli isim, iş birliğinde bulunulan firmalar, sahneler, reklam anlaşmaları neticesinde platformumuz Saint Joseph Fransız Lisesi ve camiası başta olmak üzere kendine A+ okuyucu kitlesi içerisinde de önemli bir yer edinmiştir.

Misyonumuz: Kaliteli içerik üreten, kendine özgü, hem amatörün hem de profesyonelin sesini duyuran, branş ayırt etmeksizin her türlü sanat, uğraş ile yakından ilgilenen, kültür, teknoloji ve spora dair unsurları da sanat kavramı altında işeyerek okuyucusu ile paylaşan, siyaset ve dedikodudan bağımsız, belli ideal normlara ve değerlere tutunan, bireye ve topluma saygılı, uluslararası bir sanat ve kültür platformu olarak işlemektir.

Vizyonumuz: Ekim ayı itibarıyla Genel Yayın Yönetmeni Hasan Süha Mutlu ve Halkla İlişkiler Müdürü Eylül Aşkın'ın Fransa'ya taşınması vesilesiyle Fransa'ya, Suna Baykam Sapan'ın İngiltere Belediyesi iş birliği ile gerçekleştireceği farklı branşlarda online sanat workshopları vesilesiyle İngiltere'ye yayılacak olan platformumuz sayesinde, önümüzdeki sezon Avrupa'da gerçekleştirilecek sanat etkinliklerini Türkçe, İngilizce ve Fransızca olmak üzere üç ayrı dilden yayımlamamız mümkün olacaktır. Bu sayede Avrupa genelinde de kendimize yer edinmeyi ve büyümeyi hedeflemekteyiz.

Hepinizi sitemize göz atmaya davet ediyoruz: www.sosyeteart.com

KURUCULAR KURULU: Suna Baykam Sapan / Erhan Altunay

GENEL YAYIN YÖNETMENİ: Hasan Süha Mutlu

HALKLA İLİŞKİLER MÜDÜRÜ: Eylül Aşkın

MAGAZİN SORUMLUSU: Suat Ünal

MEDYA VE İLETİŞİM: Suna Baykam Sapan: sunabaykam@gmail.com

Eylül Aşkın: eylulaskin@gmail.com

**HAYAL ET, YAPMAYA
ÇALIŞ. BAŞARAMAZSAN
ÜZÜLME, EN AZINDAN
DENEDİM DERSİN.**

TEŞEKKÜRLER

Bu dergiyi yapma amaçlarımdan birisi yeni insanlarla tanışmak ve birlikte bir şeyler yapmaktı. 3. sayımızın sonunda bir sürü güzel insan ile tanıştım. Ve tanışmaya devam ediyorum. Emegi geçen herkese (kapak tasarımı; Cemil Haşimi. Savannah Steiner soru- cevap çevirisi; Caner Kartal. Röportaj soruları; Bibliofila. Editör; Nisa Tanrıverdi. Yazarlar; Murat Terlemez, Abdullah Memiş, Naz Özkan, Burcu Atabey, Ayşe Ceylan, Melahat Sevinç, Ruh Felsefesi, Eylül Aşkın, Rico Obra, Semih Duman ve Savannah Steiner) çok teşekkür ediyorum. Yeni sayıda daha kalabalık olarak tekrar karşınıza çıkmak için heyecanla bekliyorum. Ayrıca bir Çizgi roman yapma hayali aklımdan çıkmıyor. Bunun için neler yapabiliriz? İnternet sitesi, mail ya da instagram mesajı üzerinden iletişime geçebilirsiniz.

TAMAMEN

TALİHSİZLİK

4.SAYI
ÇOK YAKINDA